

ईश्वरेच्छयोत्थितं ब्रह्मशापनिमित्तं वक्तुमाह कर्माणीति कर्मार्थमाहूताः कर्माणिकृत्वा विसृष्टामुनयः पिंडारकंसमगमन्नित्यन्वयः विसृष्टाः प्रस्था
पिताः पूर्वोक्तामुदारकीर्तितां विष्टवन् कर्माणि विशिनष्टि पुण्यनिवहानीत्यादिभिः पदैः कानिचिदश्वमेधादिकर्माणि पुण्यमेव जनयन्ति पुत्रो
पलालनादीनि तु तत्काले सुखमेव कुर्वन्ति प्रायश्चित्तादीनि तु पापमेव हरन्ति एतानि तु सर्वतो मुखानीत्याह पुण्यनिवहानि कीर्तनादिना पुण्यानि निवहं
ति प्रापयन्तीति तथा सुमंगलानि अति सुखात्मकानि गायतो जगतः कलिमलापहराणिकृत्वा मुनिप्रस्थापने हेतुः कालात्मना संहारकरूपेण यदुदेव

कर्माणि पुण्यनिवहानि सुमंगलानि गायज्जगत्कलिमलापहराणिकृत्वा ॥ कालात्मनानिवसता यदुदेवगे
हे पिंडारकंसमगमन्मुनयो विसृष्टाः ॥ ११ ॥ विश्वामित्रोऽसितः कण्वो दुर्वासा भृगुरंगिराः ॥ कश्यपो वाम
देवोऽत्रिर्वसिष्ठो नारदादयः ॥ १२ ॥ क्रीडन्तस्तानुपव्रज्य कुमाराय दुर्नदनाः ॥ उपसंगृह्य प्रच्छुरविनी
ता विनीतवत् ॥ १३ ॥ ते वेषयित्वा स्त्रीवेषैः सांबं जांबवती सुतम् ॥ एषा पृच्छति वो विप्रा अंतर्वत्स्यसि ते क्षणा
॥ १४ ॥ प्रष्टुं विलज्जती साक्षात्प्रब्रूता मोघदर्शनाः ॥ प्रसोष्यन्ती पुत्रकामा किं स्वित्संजनयिष्यति ॥ १५ ॥
एवं प्रलब्धामुनयस्तानूचुः कुपितानृप ॥ जनयिष्यति वो मंदामुसलं कुलनाशनम् ॥ १६ ॥ तच्छ्रुत्वा ते तिस्र
स्ता विमुच्य सहसोदरम् ॥ सांबस्य ददृशुस्तस्मिन्मुसलं खल्वयस्मयं ॥ १७ ॥ किं कृतं मंदभाग्यैर्नः किं वदिष्यं
ति नो जनाः ॥ इति विव्हलिता गेहानादाय मुसलं ययुः ॥ १८ ॥ तच्चोपनीय सदसि परिम्लानमुखश्रियः ॥ राज्ञ
आवेदयांचक्रुः सर्वयादव सन्निधौ ॥ १९ ॥

गेहे वसुदेवगेहे निवसता स्वकुलं संजिहीर्षतेत्यर्थः पिंडारकं ततो नातिदूरं ती
र्थविशेषम् ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ उपसंगृह्य पादग्रहणं कृत्वा ॥ १३ ॥ प्रश्नप्रकारमाह ते वेषयित्वेति द्वयेन हे अमोघदर्शनाः विप्राः एषा अंतर्वत्नी गर्भि
णी ॥ १४ ॥ वोयुष्मान् साक्षात्प्रष्टुं विलज्जती लज्जमाना अस्मन्मुखेन पृच्छति प्रसोष्यन्ती आसन्नप्रसवा किं स्वित्संजनयिष्यति कन्यां वा पुत्रं वा
तद्वत् ॥ १५ ॥ प्रलब्धा वंचिताः ॥ १६ ॥ तस्मिन्नुदरे अयस्मयं लोहमयम् ॥ १७ ॥ मंदभाग्यैरस्माभिः किमेतत्कृतम् नः अस्मान् किं वदिष्यन्तीति
विव्हलिताः संतो मुसलमादाय गेहान् ययुः ॥ १८ ॥ राज्ञे उपसेनाय न तु श्रीकृष्णाय ॥ १९ ॥